

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind suspendarea aplicării OUG nr. 131/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 508 din 2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de investigare a infracționalității de criminalitate organizată și terorism*, inițiată de domnul deputat Augustin Lucian Bolcaș din Grupul parlamentar al PRM (Plx. 10/2007).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect suspendarea aplicării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 131/2006 „*până la data finalizării procedurilor parlamentare printr-o lege*”, întrucât se consideră că punerea în aplicare, imediat, a prevederilor acestei ordonanțe „*este de natură a crea disfuncțiuni în cadrul desfășurării procedurilor penale pentru diferite perioade de timp*”.

II. Propuneri și observații

1. Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 131/2006 s-a urmărit reevaluarea competenței Direcției de Investigare a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, reevaluare menită să asigure o mai bună îndeplinire a scopului principal al acestei structuri, specializate în combaterea infrafracțiunilor grave de criminalitate organizată și terorism, sporind astfel eficiența activității sale.

Dacă rațiunea înființării, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a acestei structuri, a constituit-o formarea unui corp de elită de procurori specializați în investigarea infrafracțiunilor de o gravitate extremă, modalitatea de definire a competenței Direcției de Investigare a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, până la data adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 131/2006, includea infrafracțiuni minore ce puteau fi investigate și de procurorii din structurile obișnuite de parchet, conducând astfel la o supraaglomerare a activității Direcției. În contextul acestui blocaj, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 131/2006 a urmărit reducerea competenței acestei Direcții la infrafracțiuni considerate a fi foarte grave sau care au fost săvârșite de persoane care aparțin unor grupuri infracționale organizate sau unor asociații sau grupări constituite în scopul săvârșirii de infrafracțiuni.

De asemenea, lipsa unei structuri economice în cadrul Direcției de Investigare a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism a generat dificultăți în identificarea și rezolvarea cu operativitate a problemelor legate de necesarul de resurse materiale. În plus, lipsa unui buget propriu a condus la o dotare deficitară, mult sub standardele normale pentru desfășurarea cu operativitate a activității de urmărire penală, motiv pentru care s-a impus reorganizarea acestei Direcții ca structură cu personalitate juridică și, implicit acordarea calității de ordonator secundar de credite procurorului șef al acestei Direcții.

Totodată, prin această ordonanță, a fost instituit un fond special, destinat acțiunilor privind organizarea și constatarea infrafracțiunilor flagrante sau ocazionate de folosirea investigatorilor sub acoperire, a informatorilor ori colaboratorilor acestora, întrucât lipsa în legislația existentă a unei prevederi legale exprese în acest sens nu permitea alocarea de fonduri pentru finanțarea desfășurării activității de urmărire penală a infrafracțiunilor flagrante.

2. Potrivit *Expunerii de motive* a propunerii legislative, inițiatorii acesteia remarcă faptul că ordonanța de urgență aduce modificări referitoare la structura Direcției, competențele și rolul care îi revin în sistemul procedural penal, fără însă a explica în ce constă conflictul între "*eficientizarea activității Direcției și aspecte fundamentale ce țin de apărarea drepturilor omului*".

Totodată, contrar afirmațiilor conținute în *Expunerea de motive*, potrivit cărora aplicarea imediată a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 131/2006 ar crea disfuncționalități în cadrul desfășurării procedurilor penale, menționăm câteva din problemele ce s-ar ivi în situația suspendării aplicării acestui act normativ. Astfel:

- referitor la dobândirea, prin această ordonanță, a calității de ordonator secundar de credite a procurorului șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, prin suspendarea aplicării prevederilor ordonanței, s-ar ajunge la obstrucționarea activității operative și instituționale a Direcției. Această obstrucționare ar consta în dificultăți majore, generate de imposibilitatea legală de folosire a resurselor bugetare alocate, prin ordonanță, Direcției și obligația restituirii acestora către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. De asemenea, s-ar crea dificultăți majore în desfășurarea în bune condiții a activităților operative, cum ar fi flagrantul, folosirea investigatorilor sub acoperire, livrarea supravegheată, remunerarea colaboratorilor, având în vedere depozitul recent constituit prin alocație bugetară. Ar fi compromise, de asemenea, acțiunile investigative aflate în derulare, prin suprimarea resurselor bugetare alocate, ducând și la obligația restituirii sumelor de bani alocate cu titlu de depozit, cu riscul pierderii acestor sume pentru viitor;

- referitor la reducerea, prin prevederile ordonanței, a competenței direcției la cauzele importante de criminalitate organizată și terorism, o eventuală suspendare a aplicării acesteia ar produce o creștere exagerată a volumului de activitate al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, prin participarea acesteia la soluționarea cauzelor penale, declinarea de competență între structurile parchetului și tergiversarea soluționării cauzelor penale. Această tergiversare a soluționării cauzelor penale ar avea implicații serioase asupra viitoarelor monitorizări ale Comisiei Europene asupra sistemului judiciar, ocazie cu care acesta va fi evaluat inclusiv din punctul de vedere

al duratei de soluționare a dosarelor, atât de către instanțele judecătorești, cât și de către parchete.

Totodată, prin suspendarea aplicării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 131/2006, s-ar produce, pe de o parte, o întârziere a procedurilor de elaborare și aprobare a Regulamentului Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, și, pe de altă parte, o întârziere a procedurilor de elaborare și aprobare a structurii Direcției. S-ar reveni, de asemenea, la un sistem legislativ neunitar în ceea ce privește accesul la sisteme informatice, interceptarea/înregistrarea comunicațiilor, accesul la sisteme bancare, în condițiile în care ordonanța tocmai unifică aceste prevederi.

3. Pe de altă parte, prevederea privind accesul la sistemul informatic doar cu autorizarea procurorului nu este o noutate legislativă introdusă în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 131/2006, ci aceasta este prezenta în mai multe legi din perioada 2000-2004. Este vorba, printre altele, de *Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane*, *Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului ilicit și consumului de droguri*, *Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate*, *Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției și Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului*. Precizăm că toate aceste legi au aplicabilitate directă în activitatea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

Ca și până acum, atât percheziția domiciliară, cât și percheziția unui calculator se efectuează numai cu autorizarea judecătorului. În acest sens, facem referire la art. 56 din *Legea nr. 161/2003* care prevede că pentru „*cercetarea unui sistem informativ sau a unui suport de stocare a datelor informatice se aplică dispozițiile din Codul de procedură penală referitoare la efectuarea percheziției domiciliare*”, acestea impunând autorizarea percheziției de către un judecător.

În ceea ce privește citirea comunicațiilor electronice – emailuri, precizăm că citirea, copierea, interceptarea sau înregistrarea emailurilor nu se pot face decât cu autorizație de la judecător, așa cum se proceda și până la adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 131/2006.

Operațiunile pentru care nu trebuie autorizație de la un judecător au ca obiect exclusiv accesul la informații care nu implică conținutul

comunicațiilor. De exemplu: procurorul poate solicita doar informații despre traficul comunicărilor electronice dintre două sau mai multe persoane, mai exact despre existența unei corespondențe electronice între persoane. Informațiile solicitate privesc existența și numărul emailurilor dintre anumite persoane, și nu conținutul acestora. În cazul în care se confirmă existența unei corespondențe electronice între anumite persoane – în contextul cercetării unor infracțiuni – și procurorul dorește acces la conținutul acesteia va solicita judecătorului autorizație pentru percheziționarea calculatorului respectiv, operațiune în cadrul căreia pot fi citite emailurile stocate.

O altă situație de „*acces*” a procurorului, fără autorizație de la judecător, este solicitarea de identificare a IP-urilor (numărul de identificare a calculatorului dintr-o rețea). De exemplu, în cazul în care pe un site sunt postate imagini pornografice, procurorul poate autoriza accesul la sistemul informatic doar pentru a identifica IP-urile celor care postează astfel de imagini. După aflarea IP-urilor, procurorul se prezintă la judecător pentru a solicita emiterea unui mandat de percheziție informatică, ce urmează aceeași procedură cu percheziția domiciliară. Este imposibil să se solicite un mandat de percheziție înainte de a se identifica calculatorul-sursă. Și în acest caz, este vorba despre obținerea unei informații primare necesare solicitării autorizației de percheziție a unui calculator.

4. În ceea ce privește *reorganizarea* Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism precizăm că *dispozițiile referitoare la acest aspect din ordonanța de urgență a Guvernului nr.131/2006 și-au produs efectele și nu mai pot fi suspendate.*

În cazul în care inițiatorii propunerii legislative consideră inoportună aplicarea anumitor prevederi din ordonanța de urgență referitoare la atribuțiile sau competențele direcției, aceștia au posibilitatea de a reformula inițiativa legislativă în sensul indicării dispozițiilor ce doresc a fi suspendate și data până la care să fie suspendate, cu explicarea în Expunerea de motive a cauzelor suspendării.

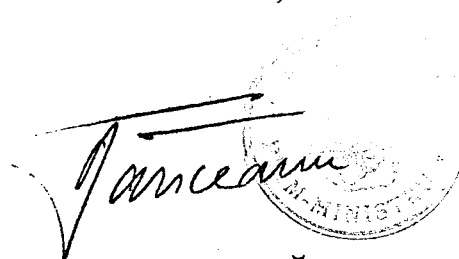
5. Cât privește **art. 2** din propunerea legislativă, considerăm că această normă ar retroactiva, dacă am accepta că actele procedurale întocmite între data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 131/2006 și momentul intrării în vigoare a legii de

suspendare a acesteia și-ar menține valabilitatea doar dacă ar fi fost întocmite cu respectarea prevederilor Legii nr. 508/2004 înainte de modificare. Ne aflăm așadar în fața unei prevederi vădit neconstituțională, cu repercusiuni extrem de grave asupra cadrului juridic în care își desfășoară activitatea Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului deputat **Bogdan OLTEANU**

Președintele Camerei Deputaților